

מסכת יבמות --- קל וחומר

<p>ומה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת רציחה דוחה אותה שנאמר (שמות כא, יד) מעם מזבחי תקחנו למות שבת שנדחת מפני עבודה אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה</p>	<p>יבמות ז:א</p>
<p>קבורת מת מצוה תדחה שבת מק"ו ומה עבודה שהיא דוחה שבת קבורת מת מצוה דוחה אותה מולאחותו שבת שנדחה מפני עבודה אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה ת"ל (שמות לה, ג) לא תבערו</p>	<p>יבמות ז:א</p>
<p>אמר רבי חייה בר אבא רבי יוחנן בעי המחזיר גרושתו משניסת צרתה מהו אמר ליה רבי אמי ותיבעי לך היא גופה היא גופה לא קמיבעיא לי דאמרין קל וחומר במותר לה אסורה באסור לה לא כל שכן</p>	<p>יבמות יא:ב</p>
<p>אמר ר' יהושע אין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין נהי נמי דממזר לא הוי פגום מיהו הוי מק"ו מאלמנה מה אלמנה שאין איסורה נוהג בכל בנה פגום זו שאיסורה שוה בכל כו</p>	<p>יבמות טו:ב</p>
<p>מחזיר גרושתו לבית הלל מי קאמרין קל וחומר ומה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל בנה פגום זו שאיסורה שוה בכל אינו דין שבנה פגום</p>	<p>יבמות טו:ב</p>
<p>לאחר ג' אין צריכה להמתין ג' חדשים הוי הג' חדשים שאמרו משעת מיתת הבעל ולא משעת חליצת היבם מ"ש מגט דרב אמר משעת נתינה ושמואל אמר משעת כתיבה אמר רבא ק"ו איסור כרת התרת איסור לאו לא כ"ש</p>	<p>יבמות מב:א</p>
<p>אמר רב חסדא ק"ו ומה במקום שאסור לכבס מותר ליארס מקום שמותר לכבס אינו דין שמותר ליארס מאי היא דתנן שבת שחל תשעה באב בתוכה אסור לספר ולכבס ובחמישי מותר מפני כבוד השבת</p>	<p>יבמות ג:א</p>
<p>אמר רבא וקודם דקודם נמי ק"ו ומה במקום שאסור לישא וליתן מותר ליארס מקום שמותר לישא וליתן אינו דין שמותר ליארס</p>	<p>יבמות ג:א</p>
<p>דאמר שמעון התימני אין ממזר מחייבי לאוין נהי דממזר לא הוי פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל בנה פגום זו שאיסורה שוה בכל אינו דין שבנה פגום</p>	<p>יבמות מד:ב</p>
<p>אתמר אמר רב יוסף אמר ר' שמעון ברבי הכל מודים בבא על חייבי כריתות שהולד פגום מאן הכל מודים רבי יהושע דאע"ג דאמר ר' יהושע אין ממזר מחייבי כריתות נהי דממזר לא הוי פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל בנה פגום זו שאיסורה שוה בכל אינו דין שבנה פגום</p>	<p>יבמות מד:ב</p>
<p>מדכתיב (שמות יט, ז) לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם ומה במקום שאין טעון כבוס טעון טבילה מקום שטעון כבוס אינו דין שטעון טבילה</p>	<p>יבמות מו:ב</p>
<p>אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מן האירוסין לא יאכלו בתרומה רבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין נתארמלו או נתגרשו מן הנשואין פסולות מן האירוסין כשרות:גמ' תניא אמר ר"מ ק"ו ומה קדושי רשות אין מאכילין קדושי עבירה לא כ"ש אמרו לו לא אם אמרת בקידושי רשות שכן אין לו להאכיל במקום אחר תאמר בקדושי עבירה שכן יש לו להאכיל במקום אחר</p>	<p>יבמות נו:ב</p>
<p>מאי דרש אמר ומה ישראל שלא דברה עמהם שכינה אלא לפי שעה וקבע להם זמן אמרה תורה (שמות יט, טו) אל תגשו אל אשה אני שמייוחד לדבור בכל שעה ושעה ולא קבע לי זמן על אחת כמה וכמה</p>	<p>יבמות סו:א</p>
<p>אמרה תורה (שמות יב, מג) כל בן נכר לא יאכל בו התורה כולה וישראל מומרים על אחת כמה וכמה והסכימה דעתו לדעת המקום דכתיב (שמות לד, א) אשר שברת ואמר ריש לקיש אמר ליה הקב"ה למשה יישר כחך ששברת</p>	<p>יבמות סו:א</p>
<p>אשכחן לתרומה לכהונה מנלן אטו לוי וישראלית לא לכהונה מרבינן להו דאי לתרומה בנות מיכל תרומה נינהו אלמה לא משכחת לה דקאכלה בשביל בנה בשביל בנה ק"ו ומה כהנת דבקדושה דנפשה אכלה פסיל לה לוי וישראלית דלא אכלה אלא בשביל בנה לא כ"ש</p>	<p>יבמות סח:ב</p>
<p>אלא לכהונה ק"ו מגרושה ומה גרושה שמותרת בתרומה אסורה לכהונה זו שאסורה בתרומה אינו דין שפסולה לכהונה</p>	<p>יבמות סח:ב</p>
<p>א"ר יוחנן דאמר קרא לא בערתי ממנו בטמא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמא ואימא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא לאו קל וחומר הוא ומה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא קדש חמור לא כ"ש</p>	<p>יבמות עג:ב</p>
<p>עמוני ומואבי אסורים ואיסורן איסור עולם אבל נקבותיהם מותרות מיד מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות אחד זכרים ואחד נקבות ר"ש מתיר את הנקבות מיד א"ר שמעון ק"ו הדברים ומה אם במקום שאסר את הזכרים איסור עולם התיר את הנקבות מיד מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות אינו דין שנתיר את הנקבות מיד אמרו לו אם הלכה נקבל ואם לדין יש תשובה אמר להם לא כי הלכה אני אומר</p>	<p>יבמות עו:ב</p>
<p>ומה בני מלכים כך בני הדיוטות על אחת כמה וכמה ומה גרים גרושים כך ישראל על אחת כמה וכמה מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף שנאמר (מלכים א ה, כט) ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר</p>	<p>יבמות עט:א</p>
<p>והתניא (במדבר ית, לא) ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום אתה אומר רשות לתרום או אינו אלא לאכול אמרת תרומה חמורה אוכלת מעשר הקל לא כל שכן אלא לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום</p>	<p>יבמות פא:א</p>
<p>אמר ליה רב יהודה מדאסקרתא לרבא לא נעשה מתים כחיים לענין יבום מקל וחומר ומה במקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה לא עשה מתים כחיים מקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן הייבום אינו דין שלא נעשה מתים כחיים ת"ל (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום</p>	<p>יבמות פז:ב</p>
<p>ונעשה מתים כחיים לענין תרומה מק"ו ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן הייבום עשה מתים כחיים מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל (ויקרא כב, יג) וזרע אין לה</p>	<p>יבמות פז:ב</p>
<p>ת"ל (דברים כה, ה) ובן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לפוסלה מן הייבום לא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני מקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה</p>	<p>יבמות פז:ב</p>
<p>דקתני סיפא אמרו שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור רבי מאיר מחייב אמר ר' מאיר קל וחומר אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל</p>	<p>יבמות פז:ב</p>

רבא אמר עד אחד נאמן ביבמה **מק"ו** לאיסור כרת התרת לאיסור לאו כל שכן

יבמות
צד:א

והלא דין הוא ומה הוא שאסרה בכל אנשים שבעולם שגגה באסור לה אינה נאסרת במותר לה היא שלא אסרתהו אלא בקרובותיה שגג באסור לו אינו דין שלא נאסר לו במותר לו וזה הדין לשוגג למזיד מנין ת"ל אותה אותה שכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה אוסרתה

יבמות
צה:א

בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן **לא כ"ש**

יבמות
צט:ב

אשה נאמנת להביא גיטה **מק"ו** ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה נאמנות להביא גיטהין זו שנאמנת לומר מת בעלה אינו דין שנאמנת להביא גיטה

יבמות
קכב:א